

Bayer Zsolt: Vörös (e)migráció

2013 április 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A minap összeült Bécsben Heller Ágnes, Paul Lendvai és Bauer Tamás. Azért ültek össze, amiért ?k és társaik össze szoktak ülni jobboldali kormányzás idején: elsíratni a magyar demokráciát meg el?revetíteni a diktatúra és a pogromok rémét.

Ott ült velük szemben a százf?s hallgatóság, no és persze a média. A százf?s hallgatóság alélt volt a gyönyört?l,

hogyan lehet szívatni e három kultúrhérosszal, a média pedig odament tenni a dolgát: felnagyítani, megkérdőjelezhetővé tenni a három ismert karakter szavait, véleményét, vádjait, rágalmait, nyomorúságát és bánatát.

Ül a három jól ismert karakter a pódiumon, a háttérben Franz Vranitzky egykor volt osztrák kancellár „ministrál a fekete miséhez”. Nézem őket. Először csak az tudatosodik bennem, hogy mennyire hasonlítanak egymásra. Ők valahogy mind elkezdnek Heller Ágnesre hasonlítani egy idő után – majd figyeljék csak meg, Konrád Györgyöt már össze is keverhetjük vele egy búbanatos alkonyatban. De ez a kettő is: asszonyosak, „hellerágneselek”...

S aztán mindegyiknél ott a hibátlan múlt.

Bauer Tamás 1966-ban lépett be az MSZMP-be. Ami logikus lépés annak ismeretében, hogy honnan jött. Mert önmagában természetesen semmit sem jelent, hogy ki az apja valakinek, de ha nem következik be hamar a nyílt és látványos lázadás, akkor azért csak meghatározza az emberfiát a családja. Így határozta meg Bauer Tamást az apja, a „körmös Bauer”, a keményvonalas kommunista egyik legszadistább kihallgatótisztje.

Szóval Bauer 1966-ban, húszévesen belép az MSZMP-be, ahonnan 1974-ben kizárják. Álljon itt - mert nagyon jellemző! -, hogy miért: azért, mert ellenezte az abortusz szigorítását. Hát persze, Istenem... S innen vezet Bauer útja az SZDSZ-be s onnan Gyurcsány ölébe.

A másik hibátlan pedig Lendvai Pálé.

Ő ifjúkorában a Szabad Nép, majd az MTI újságírójaként dolgozott. Olyan nagyszabású remekművek köztévednek hozzá, mint a Tito, a magyar nép ellensége (1951) című rákosista propagandaanyag. Horváth József, Kádár titkosszolgálatának vezetője a Táborkok vallomása című, 1990-ben megjelent kötetében így emlékezik Lendvai Pálra, legkedvesebb tanárára: „Végtelen tapintattal irányított. Ő úgy javasolta a tennivalókat, hogy nekem csupán bólogatni, egyetérteni kellett.” S hogy hol oktatta Lendvai Horváthot? Hát az ÁVH szombathelyi karhatalmi ezredének pártbizottságán. Aztán emigrált Lendvai Bécsbe, és azóta ő az egyik megmondóember, már ha demokráciáról, európaiságról és persze Magyarországról van szó.

S a legkiválóbbak legkiválóbbika: Heller Ágnes. A vegytiszta kommunista. Még az MDP-ben kezdte pályafutását, s

egy kicsit mindig „balra” állt a fennálló és létez? kommunizmushoz képest (ebben hasonlítanak hozzá leginkább kései utódai, Demszky és Haraszi Miklós, a két derék maoista...). Majd 1956 után - ahogy ? fogalmaz: „kényszer hatása alatt” - megtagadja a forradalmat, és marad a „rendszerben”, ahonnan 1977-ben emigrál, és kiváló múltjának köszönhet?en szédít? karriert fut be a dics? Nyugaton.

Ahogy elnézem ?ket, rádöbbenek, miért talált ennyire egymásra a '68-as nyugati értelmiség meg az innen emigrált, vérkommunista gyöker? értelmiség.

És most ülnek fent a pódiumon, és megmondják a frankót. Megmondják, hogy vége a demokráciának, és jön az iszonyat, a rettenet, a borzalom.

Tudják amúgy, mi a bajuk e kiváló elméknek és egzisztenciáknak? Az, hogy zsenge ifjúságuktól kezdve mindig ?k voltak az igazság birtokosai, az egyedül érvényes üdvtan letéteményesei és hordozói. Üdvtanok jöttek-mentek - ?k maradtak. Végigmentek a nem is olyan hosszú úton a körmök letépését?l és Tito, a magyar nép ellenségét?l a globális-liberális szabad kapitalizmusig, s e hosszú úton csak a személyek voltak állandóak, na meg az abortusz igénylése.

És most rájuk d?lt az egész beteg világuk.

De nem akarják tudomásul venni.

S ezért ez a mostani rágalomhadjárat több mint a szokásos nemzet-, tradíció- és keresztényellenesség. Ez most a fontos, mérvadó, releváns és igaz dolgoktól való kényszer? búcsú.

Eddig sem volt soha semmi közük a fontos, mérvadó, releváns és igaz dolgokhoz. De hosszú-hosszú évtizedekig elhitették önmagukkal - és ami ennél sokkal rosszabb: az egész világgal! -, hogy mindehhez csak nekik van közük.

És a valóság most kikandikál a szomorú és szálnalmas huszadik század hosszú, fekete köpönyege alól.

És a kifogástalan pedigriék ideje lejár. Végleg és örökre.

Ett?l olyan mérgesek. Ezért hazudnak dühödtebben és többet, mint egész eddigi életükben.

„Közönyös a világ... az ember
Önz?, falékony húsdarab,
Miképp a hernyó, telhetetlen,
Mindég el?re mász s - harap.”

Hát ezért.

Sebaj. Talán most végre, egyszer, csak a változatosság kedvéért, hátha sikerül mindent másképpen csinálni. Az önz?, falékony húsdarabok akarata és mindent átfogó, elborító hálózata ellenére. Ámen...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmentenek.com

Ajánló